

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Politica română triumfând.

Nu mai demult decât ieri am putut vedea câte procese nouă de presă procuratura maghiară ne pune în perspectivă. Când ar fi cu puțință ceea-ce-uegetă puternicii zilei de astăzi din țările ungurești, și pe morții din morminte, întrucât sînt Români, i-ar cita înaintea procurorilor și înaintea curților cu jurați, să le dicteze închisoare lungă și amende de bani grei.

Așa crede justiția ungurească și administratorii ei maghiari că se poate ferică patria și se poate întări elementul, care nu mai poate de dorul hegemoniei reale naționale și al universalității sale în toată Țeara-Ungurească cu Transilvania, cu Bănat etc. cu tot.

Și pentru-ce opintirea aceasta?

Pentru-ca noi Români și toți nemaghiarii să fim întunecați, și dela Carpați până la Tisa, să nu străluce decât urmașii marelui duce Árpád.

Vanitate seacă maghiară!

Pare-că națiunile nemaghiare au să dispară numai așa, ca niște țintări după-ce frigul dă mai intensiv.

În special Români, care n'au dispărut în 18 secolii grei și plini de vijelii politice, n'au să dispară așa curând și așa ușor de groaza Maghiarilor. Acestia pot dori cât de mult Români să nu mai vadă și să întărească. Zădarnică are să le fie dorința.

Români se întind ca pirul, necunoscând obstacole și pedeci. Și pe când înving tot felul de dificultăți, ce le fac concetățenii lor maghiari, păstrându-și cultura și având în oroare pe a altora se întăresc, ear' Maghiarii se răresc și dispar, pentru-că trăiesc prea bine, gândindu-se numai la sine și fiind îngrijiați numai de existența lor.

Cât nu s'au sbruciat Maghiarii de 27 ani încoace să ajungă și să fie în stare a răpune pe Români și pe toți nemaghiarii.

Cu Români însă și-au dat de oameni.

Acestia, ce e drept, la început au mers încet și hesitând. Însă mai târziu

mai fărîșor și acum așa de tare, încât Maghiarii s'au luat de gând și adscriu atitudinea Românilor la tot felul de invențiuni necoapte numai ca să-i degradeze în ochii publicului lor și străin și pe Români să-i disuguste de lupta în care se află mai ales de vre-o trei ani încoace cu atâta zel și cu frumoasă isbândă.

Politica Românilor triumfează și în triumful ei desprețuște toate încercările maghiare, permise și nepermise. Pe Români nime nu-i mai poate ține în loc. Pot Maghiarii să aducă brațe pline de legi, ca să facă imposibil glasul românesc. Atâta putere n'au, ca de tot să-l înăbușească.

Apoi spaima cu procuror, cu procese și cu închisoare pentru Români n'are să însemneze nimica. Cel mult îndemn la energie și activitate îndoită.

Cu cât Români vor fi mai amenințați, cu atâta se îndârjese mai tare; cu atâta vor arăta mai apriat, că nu le pasă, și că neimpresionați au să vadă de calea lor politică.

Isbânzile Românilor pe calea politică apucată, sînt de o valoare atât de importantă, încât fi va costa o porțiune bună de încordare pe aceia, care vor umbla să o ignoreze. Și cu toate acestea tot înzadar.

Pentru-că aspirațiunile române au devenit un factor, cu care trebuie să calculeze nu numai guvernul din patrie, ci și puteri considerabile externe, care sînt și vor să fie în raporturi bune cu monarhia noastră austro-ungară.

Naivi dar' trebuie să fie cei dela presa maghiară, care vreau să impună Românilor cu articoli de ziare plini de amenințări.

Neorientați, când cred că cu procese și cu întemnițări vor schimba atitudinea Românilor, ca să facă din ei sperjuri și desertori de sub steagul programului lor politic.

In hoc signo vinces, eată devisa Românilor, când e vorba de steagul lor program. Și până când vor purta steagul acesta cu onoare în toate luptele cu adversarii lor, sigur că politica română nu va suferi nici o scădere. Din contră, triumfând va păși înainte și nu se va oprî până când Români nu vor fi ajuns la ținta dorințelor lor juste și salutare, atât în privința națională cât și politică.

când prin frumoasele văi ale Indiei, unde se zice că raiul e pe pământ, atât de splendidă e natura, — ear' Schoppenhauer făcându-și regulat plimbările prin orașul care-l adăpostea... Și apoi cine știe, dacă Budha era chiar și acolo singur-singurel... a fost demult, nu se mai ține mîntă că învățând pe frumoasele fecioare sînte (preotese, vestale) percepțele dumnezeiești, nu le-a privit în ochi și cu altă duioșie, decât tocmai aceea de a le convinge să se lupte de grijile lumești... Nu mai puțin ușor fi era și marelui învețat german să slăvească singurătatea: la șeptezeci de ani vouă face-o și eu!...

Să fi poftit însă domnia-lor aici cu trup și suflet tîmăr, să trăească sub acest regim al regulamentului „ideii de stat“, și atunci să fi propoveduit și să fi scris despre singurătate. Buzele lor n'ar fi profesat decât blăstămuri, ântău contra celor care au inventat curtea cu jurați dela Cluj și apoi contra celor-care au inventat zăbrele la fereastră și lăcate pe uși.

Nu vreau să-i iau însă nainte lui Russu, căci în memoriile ce scrie s'a însărcinat dînsul să arete păreriile „robilor“ asupra „invențiunilor moderne“ de mai sus. Vreau să-i spun numai, că sîntem cu toți în hotărîtă opoziție atât cu marii cugetători amintîți, cât și cu faimosul (marele Mogol al temniței de stat) Hosentrager. Așa, că dacă ne vor mai ține încă aici mult, zeu că ne jelbuim la împărăție, ori facem o adunare de protestare, un congres al naționalităților, căci elementele nu lipsesc, s'ar alătura chiar și „irații“ unguri, — arătând astfel aversiunea ce o avem

Cestiunea noastră în București. Ziarul oficios „Timpul“ publică o scrisoare a dlui Eugen Brote, în care se accentuează caracterul național al cestiunii Transilvaniei, declarând că această cestiune e de importanță europeană. Toate partidele din România sînt chemate a se ocupa cu această cestiune. Din toate părțile se cere rezolvarea pe cale pacifică a acestei cestiuni. Articolul mai accentuează lealitatea și scopurile sincere patriotice ce urmăresc Români. Partidul național român neagă tendențele irredentiste cu care ne învinovătesc numai dușmanii Românilor.

În cercurile parlamentare se vorbește, că atât în cameră cât și în senat va veni în discuțiune cestiunea Transilvaniei. Această discuțiune se va începe cu prilejul desbaterilor asupra răspunsurilor la mesagiul. Ea va ține mai multe zile.

Alegerea de deputați congresuali. În districtul consistorului din Arad alegerea deputaților din cler pentru congresul național bisericesc pe periodul de trei ani, care se începe la 1/13 Octombrie a. c. s'a dispus din partea consistorului pe Joi în 2/14 Decembrie a. c. la oarele 11 înainte de amezai pentru toate cercurile electorale ear' pentru alegerea deputaților mireni s'a dispus ținerea sinoadelor parohiale în toate comunele bisericești Duminecă în 5/17 Decembrie a. c.

România

și cestiunea Transilvaniei.

„Voința Națională“, organul de frunte al partidului național-liberal, a publicat zilele acestea o serie de trei articoli sub titlul „Noi și Ei“. (Numerii dela 2, 3 și 5 Decembrie n.) Articoli se ocupă cu cestiunea Transilvaniei și au fost foarte mult băgați în seamă de publicul, de presa și de cercurile politice ale României.

Regretăm că spațiul foii noastre nu ne permite a reproduce în întregul lor acești articoli, scriși într'un stil elegant, cu multă căldură, cu cunoștință de cauză și cu obiectivitate. Vom extrage însă pasagele mai marcante.

În primul articol, care cuprinde aproape cinci colonne din formatul mare al „Voinței“, punctul de vedere se precizează în următorul mod:

„Este o cestiune mare ce se ridică mai presus de luptele și sfășierile noastre politice: durerea actuală și aspirațiunile legitime ale fraților nostri de dincolo. La această problemă nimeni nu

poate sta nepăsător fără a dovedi că nu este născut spre a ne conduce, căci dintr'un denaturat nu poate eși un om de stat folositor neamului nostru.

„Dar' earăși cu această problemă nimerui nu-i este permis a se juca. E vorba de soartea a 3 milioane de Români, ear' nu de vanitatea de a fi sau nu ministru, prefect sau deputat.

„Conservator, junimist, național-liberal, bătrîn sau tîmăr, toți au o datorie: să pună această cestiune mai presus de persoana lor, căci nu prin aceea ce ne agită pe noi aici trebuie să privim și să prețuim cele-ce se petrec peste Carpați.

„Să facem ochii în patru când privim încordările de dincolo, să ne gîndim serios înainte de a scoate cuvîntul, noi de aici, pentru ei de acolo. Firește sîntem liberi și datori a ne exprima durerea și bucuria noastră, provocate de durerile și de bucuriile lor. Ori-cine înțelege aceasta. Monarhia vecină nu poate să ne ceară nouă Românilor a fi un popor de denaturați. Dar' chiar dușmanii celor de dincolo, în fundul conștiinței lor, sînt convinși că și ei, în locul nostru, tot astfel s'ar resimți de emoțiunile a 3 milioane de frați și tot astfel ar privi peste creștetul Carpaților“.

Legînd de încercările ce se fac în timpul mai nou dela Budapesta pentru a rezolva în mod ușuratic la București cestiunea transilvană se zice:

„Mai ântău e un fapt ușor de înțeles: cine suferă, acela știe bine ce-l doare, ear' nu cel care îl compătimentește. Apoi peste Carpați este un popor de 3 milioane care suferă. El, știe ce-l doare, unde îl doare, cum și se pot înlătura suferințele, ce fel și se poate deschide libertatea unor aspirațiuni legitime. În noi se răsfîrînge suferința; pe noi ne doare, căci fi doare pe ei; nouă ne bate inima după inima lor care bate. Suferința și durerea lor o simțim în mare, printr'un natural și mare reflex, dar' nu în tot șirul de amărunchimi causale, amărunchimi care toate laolaltă produc durerea întregă și sbruciumul general al fraților nostri de dincolo.

„În noi, emoțiunea lor întregă; dar' nu și cauzele toate, în așa de perfectă lumină, cum numai în mintea lor se pot oglînda...“

„Nu noi dar', ci ei sînt pregătiți de a ști valoarea reală a acestor măsuri și legi excepționale de prigonire. Prin urmare ei, ear' nu noi, pot trata o asemenea problemă, căci ei, ear' nu noi, cunosc toate elementele problemei, după natura și importanța acestor elemente. Ei sînt în măsură de a ști, mai bine decât noi, la ce pot renunța și la ce nu, ce trebuie să obțină pentru a-și salva idealul și ce pot amîna, pentru timpuri mai favo-

rabile, fără a compromite cauza națională. Ei țin cântarul; ei dar' își pot da seama de ceea-ce trebuie să pună într'un taler, și de ceea-ce să ridice dintr'altul. Ei dela 48 și până astăzi au dus aceeași luptă.

„În interesul fraților nostri, este bine să ne dăm seama de un adevăr ușor de înțeles: ei au tot dreptul de a purta războiul și nu și-au înstrăinat dreptul de a încheia pacea...“

În articolul al doilea se desfășură pe patru colonne, întemeiat pe un material bogat de date istorice nesinceritate a politicilor maghiari și se zice:

„Un popor poate ierta, dar' nu poate uita.

„Români de peste Carpați nu vor uita nici-odată drama dureroasă a trecutului lor. Ei nu pot uita că au fost înșelați, tradați, măcelăriți și despoiați de toate drepturile câștigate prin credința, devotamentul și jertfa lor pentru monarhie și Împărat. Dacă ei și-ar uita, n'ar ști nici cine sîntem noi, cine tratează pacea. O asemenea uitare i-ar face de sigur mai robi după încheierea păcii decât cum sînt astăzi când duc lupta supremă contra regimului de legi excepționale și de teroare.

„Români de peste Carpați trebuie să-și cunoască trecutul, și cel depărtat și cel apropiat. Numai astfel vor ști să-și apere drepturile și să încunujeze perfidia și cursele care vecinic li-s'au întins.

„Din luptele lor, drepturile lor, din istoria lor, înțelepciunea lor.

„Dacă și-ar uita trecutul n'ar ști când ungerii au mai avut un moment de dragoste pentru dînșii. Și din acest moment vor înțelege și momentele asemuitoare pentru a nu cădea victima naivității când stau în picioare prin credință și eroism.

„Ungurii au mai strigat odată: pace și frație! În August 1849. Și atunci trîmbița, care a dat acest semnal era Kossuth, ear' nu om de măsură obicinuită. În 1849 Kossuth „îmbia pe Români cu legi de naționalitate.“ Dar' de ce? Fiindcă Ungurii erau în culmea desperării. Erau perduți. Și înțeleptul și patriotul Barițiu zice despre această pornire a Ungurilor din 1849: „Nimic din propriul lor îndemn, de voe bună, totul numai de frică, prin forța împrejurărilor și totdeauna cu plan rezervat de a-și călca cuvîntul.“ Că legile de naționalitate nu erau adevărate și sincera dorință a Maghiarilor, că prietenia lor cu Români era numai efectul spaimii, s'a dovedit în urmă, în tot decursul anilor dela 1860 și până astăzi.“

În articolul final se dovedește de asemenea cu date istorice reaua credință cu care politici maghiari au

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Tot lui Bil—A—Zam.

Dela Seghedin cetire. Inceputul iernii II.

Se așează iarna. Am deschis fereastra ca printră grații vîntul să-mi arunce și mie fulgii de zăpadă, ce se leagă prin vîzduch ca visurile dulci în fantasia unei tinere copile. Jelind zilele albe, ce-mi trecură, priveșc cum natura se îmbracă cu haina albă a nevinovăției, acoperind însă atîta moarte și atîtea doruri... Căci moartă este acum livadea, pe unde nu demult țesam gândurile de aur și acoperese — depotrivă cu pămîntul — pentru noi ori-ce bucurii... numai dorul ne rămâne: dor de voi, prieteni iubiiți și veseli, dor de ochi ce ne luminau sufletul, dor de libertate și muncă, dor de toate ce nu gîsim aici, ear' în temniță vieața-i pustie, nu-i simți din cuprins decât că e nemărginit de — lungă!...

Am căutat să mă mîngăiu în această singurătate, ascultînd povețele lui Budha și Schoppenhauer, care zic, că singurătatea nu poate să displică unui suflet cultivat... N'as vrea să trec drept om comun — mai ales că m'or trece în cîlindarul martirilor, și țîn să nu-i compromit pe sfinții colegi mucenici — totuși nu mă pot oprî să nu contrazic atât marelui întemeietor al legii budhaiste cât și prea veneratului Arthur Schoppenhauer... A fost ușor pentru domnia-lor a se simți bine în singurătate: Budha (Sidhatho-Gotamo) petre-

contra actualii stări de lucruri. Se înțelege, aceasta numai așa am pute-o face, dacă marele Mogol ne-ar permite să ne întîlnim, ceea-ce deloc nu e probabil. Astfel deci în fața lumii și a lui Dumnezeu putem să protestăm cel mult în — idee, — fiecare pentru sine.

Ne întrebă cum și cu ce petrecem!

Dragă, țî-am spus, că aici nu se mai poate petrece, ci fiecare caută să omoare vremea cum poate. Albini, de pildă, s'a făcut ultra serios (și să nu zică Ungurii, că sîntem — ultraști!) : cetește pe filosofii germani. Mare tîrîre are omul acesta, și fericită natură... Eată ce-ți face școala: cele două pușcării (nu de „stat“) prin care a mai stat, adică l-au țîn u t. Roman scrie în fiecare zi epistole de câte 8—12 pagine. Cum să-ți răbune astfel pe directorul temniței? Îi dă de — cap, să cetească! Mai zilele trecute Russu a început (dela fereastră) să-l dojenească: „Cine te-a pus să scrii „Replică? Nu era mai bine să te astîmperi, să-ți vezi de comptabilitatea ta duplă. Eată unde ai ajuns! O să te usuci pe picioare și a întrebat cu multă gravitate ziaristul ungeri.

Eată convorbirea ce se zice, că s'a petrecut între un jurnalist maghiar și veselul nostru prieten:

— Ce crezi despre situația actuală europeană? — a întrebat cu multă gravitate ziaristul maghiar.

— De, să-ți spun drept, nu-mi prea bat capul cu aceea, că în Franția monsieur Dupuy se duce, ear' în Italia vine signor Zanarnelli. Eu mă gîndesc la... dar' asta nu te privește, nici te interesează.

— Dar' despre proiectul căsătoriei civile, ce zici?

— Sincer vorbind, până sînt aici, aș vrea să nu mai funcționeze nici o lege de asemenea natură, ci să se interzică ori-ce căsătorie. După-ce vouă eși, țîi voui spune dacă sînt pentru ori contra căsătoriei civile.

pe fereastră și lui Roman unul. Dînd să-l prindă cu palaria, mîrul birăesc fiind, a spart fundul palăriei, nouă-nouă. Nici regii nu au mîncat mere așa de scumpe, cum a mîncat în acea zi Roman. D'atunci umblă în fes turcesc și Russu țî zice Nicola Pașa.

Russu a mai stabilit o axiomă: „În temniță răsăritul nu-i într'acolo, de unde răsare soarele, căci lui soarele nu-i răsare, are fereastra spre mează-noapte, — ci de unde sosește — pachetele cu „bunătăți“...“

De când a ajuns celebru prin telegrama ce Ungurii au dat-o d' aici, că adică l-am fi primit cu ovațiuni, pe când în realitate se veselia singur Dordea, de bucurie că va pleca acea zi, d'atunci au început să-l intervieze jurnaliștii unguri.

— Ce crezi despre situația actuală europeană? — a întrebat cu multă gravitate ziaristul maghiar.

— De, să-ți spun drept, nu-mi prea bat capul cu aceea, că în Franția monsieur Dupuy se duce, ear' în Italia vine signor Zanarnelli. Eu mă gîndesc la... dar' asta nu te privește, nici te interesează.

— Dar' despre proiectul căsătoriei civile, ce zici?

— Sincer vorbind, până sînt aici, aș vrea să nu mai funcționeze nici o lege de asemenea natură, ci să se interzică ori-ce căsătorie. După-ce vouă eși, țîi voui spune dacă sînt pentru ori contra căsătoriei civile.

— Despre Wekerle ce crezi?

— Nu mă prea pricep în treburi financiare. Chiar micul meu budget 'mi-l închei în fiecare lună cu — deficit. În privința capacității financiare a lui Wekerle, amicul meu Roman e mai competent. El e specialist.

— Dar' nu ca financiar înțeleg, ci cât despre politica lui.

— Despre asta știu atîta, că nu e deloc în armonie cu a noastră.

— În privința împăcării naționalităților ce pretențiuni aveți?

— Vreau ca Dr. Rațiu să fie guvernator al Ardealului, după-cum a spus și „Pesti Napló“ că i-ar sedă bine această demnitate. Ear' noi cealaltă să fim deputați în dieta dela — Sibiu. Altmintrelea nici nu es din pușcărie.

— Și ai îndrăzni d-ta să susții în parlamentul din Budapesta astfel de pretențiuni ultraiste?

— Cred că nici nu trebuie să le susțin. Când îl vor strînge curelele, dă guvernul și fără să facem multă vorbă, ceea-ce cerem.

— Dar' dacă Hieronymi ar face oarecare concesii, s'ar mai domoli atitudinea „Tribunei“?

— Cât pentru asta nu vî pot da lămuriri. Să poftiți la Sibiu. Din parte-mi v'as pute cel mult aminti un proverb român: „Cînd și-a schimba mutul graiul!“

— Ce ziceți despre articoliul lui Horvath Gyula, care pledează pentru împăcare.

— Un proverb român zice: „Câte-odată au și nebunii clipe senine!“

făcut și aplicat legile și termină cu următoarele cuvinte:

„Dacă e vorba pe înghițite, între stomacul maghiar și cel slav, noi n'avem nici o preferință; și sântem convinși, că acel care va voi să ne înghițim va crepa, prada fiind de 12 milioane de Români.

„Dacă e vorba de pace: dela Sibiu veți obține pacea tuturor Românilor cu toată maghiarimea. Până la pace însă, Români să nu uite nimic, nici din trecutul, nici din prezentul lor.”

Și oficiul „Timpul” se ocupă cu cestiunea Transilvaniei și și arată simpatia pentru cauza românească. Organul guvernamental se îndoiește despre sinceritatea partidului național liberal în acțiunea sa pentru Români ardeleni. Îndoiele sale le îmbracă în următoarele cuvinte cu care termină articolul (nrul dela 6 Decembrie n.):

„Eată pentru ce nu putem privi dragostea colectivităților pentru mișcarea de peste Carpați decât ca o dragoste prefăcută. Eată pentru ce dacă mâne vor veni earși la putere, liberalii se vor mulțumi să iee Transilvania pe hârtie, așa cum ni-i zugrăvia Scărnciobul de odinioară, și în loc să pornească oștire peste graniță (?! Red. „Trib.”) vor mai porni un rînd de ziariști care ar îndrăzni să se atingă de această cestiune.”

Cestiunea română în „Timpul”

Reproducem în întregul lui articolul publicat de dl Eugen Brote în „Timpul” în cestiunea noastră a Românilor de dincoace de Carpați. Dl Brote răspunde articolului publicat în „Timpul” tot în cestiunea noastră a Românilor de dincoace de munți. Eată articolul:

Domnule director! Sub titlul „Cestiunea Transilvaniei” ați publicat în numărul de astăzi al mult prețuitului d-voastră ziar unele apăsări, semnate de „Un bătrân”, al căror cuprins mă îndeamnă la unele modeste observări ce am să le fac cu permisiunea d-voastră.

Cestiunea Transilvaniei e în prima linie o cestiune națională. Așa o privim noi dincolo și așa cred, că trebuie privită de toți Români, ori unde s'ar afla ei. Națională e, fiindcă se tratează de desnaționalizarea a trei milioane de Români. După chiar firea lucrului toate cestiunile mari naționale aparțin domeniului tuturor partidelor și grupărilor politice.

Todeauna conduși fiind în acțiunile noastre de aceste vederi, partidul național român din Transilvania și Ungaria, care cuprinde în sine întreg poporul de acolo, n'a căutat nicicând sprijinul numai al unui singur partid din regatul României, dar a primit cu recunoștință sprijinul sincer ce i-s'a dat de către toate partidele politice de aici. Și dacă ar fi după dorința noastră a Transilvanienilor, ne-am scototei cei mai fericiți când am vedea unite toate partidele politice din regat în ideea națională, care în cazul de față, se reprezintă prin cestiunea Transilvaniei.

— Dar' despre presa maghiară ce părere ai?

— Sânt de părere, că lui Bartha Miklós s'ar se dea încă o gazetă, ear' Beksics s'ar scrie în toate! Căci numai îngrămădind d-voastră multe gugușmăni peste oaltă, ne puteți folosi.

— Despre administrația maghiară ce părere ai?

— Să vă dee Dumnezeu mulți viceșpani ca Kaposcsányi dela Făgăraș. Capete-bostane ca și al acestuia prețuște unul cât zece.

— Dar' despre justiție?

— Foarte dreaptă și echitabilă: ne-a așezat pe toți patru în carceră deopotrivă egale. Jurnalistul maghiar (50 cr.) numai după ce a ajuns acasă a observat, că amicul nostru (deși a spus multe dorințe de ale noastre) și-a bătut joc de el. N'a mai publicat deci interviul. Când l-am întrebat de ce l'a tratat așa, Russu mi-a răspuns: „Ori că-i iai în bătaie de joc, ori că-i iai în serios, ei tot imbecilități scriu! Așa cel puțin la temniță scap de rodul cel al minții lor.”

S'a isprăvit însă și cu glumele lui. Și în privința sănătății, a încheiat luna cu defecție: s'a bolnăvit rău. Singura mângâiere îi e, că nu din vina lui s'a bolnăvit, ci a „malariei”, care — zice el — este o cocoană, cu care în viața lui nu mai dorește să dea ochi.

Ca să-l învelesc, i-am cântat sub fereastră:

„Nu zace că o betag,
„Ci zace de-al mândrei drag...”

„Mi-a zămbit trist. N'a deschis însă fereastră.”

Dar' cestiunea Transilvaniei e totodată și o cestiune europeană, aparține deci și domeniului politicii externe. Pentru deslegarea altor mari cestiuni de interes european este foarte important, dacă populația română a Transilvaniei și a părților mărginașe din Ungaria e sau nu e mulțumită și dacă această mulțumire sau nemulțumire poate să influențeze asupra atitudinii statului român guvernat în mod constituțional. Prin urmare și din acest punct de vedere, nu mai puțin important ca cel național, este interesul comun al tuturor Românilor și nu numai al unui singur partid politic, ca cestiunea Transilvaniei să fie deslegată într'un mod mulțumitor și în conformitate cu interesele neamului românesc peste tot.

Deslegarea, ea însăși, e pusă de toți factorii competenți pe teren pacinic. În conglăsură cu tradițiile poporului român din monarchia habsburgică, partidul național român a rămas dela existența sa și până astăzi în toate manifestațiile sale politice leal. El nu cere altceva decât încetarea supremației maghiare asupra țării și a politicii de maghiarizare, inaugurarea unui sistem de guvernare întemeiat pe principiul egalei îndreptățiri și garantarea liberei dezvoltări culturale naționale a Românilor. Lealitatea partidului și poporului românesc din Transilvania și Ungaria e sinceră și veche atât de veche pe cât de veche e istoria lui. Întreaga noastră politică se clădește pe această lealitate sinceră și veche a poporului, pe care o socotim drept o temelie tare și puternică.

Astfel își găsește ușor explicația pentru ce dușmanii noștri s'gduie mai ales la această temelie; pentru ce tocmai ei au inventat așa numitul „daco-românism” în sens politic; pentru ce tot ei își dau multe silințe să ne prezente înaintea lumii drept „irredentiști”, care tind la spargerea monarchiei habsburgice, și ca oameni periculoși pentru conservarea păcii europene. E evident că prin acestea și asemenea apucături dușmanii noștri tind a ne lipsi de simpatia și sprijinul popoarelor nemaghiare din patrie, de bunăvoința guvernelor române pe de o parte, ear' pe de alta a ne face inimice cercurile conducătoare politice ale monarchiei habsburgice și ale aliaților ei.

Deci toți aceia, fie chiar și dintre conaționali noștri, care, fără să țină seamă de simțimentele adevărate ale poporului român de dincolo de munți și de temelia politicii partidului nostru național, cred a putea da în împrejurările actuale o soluțiune violentă a cestiunii transilvane, mîna apa pe moara dușmanilor noștri și contribuie la slăbirea pozițiilor noastre fără-ca să ne poată da în schimb garanția pentru reușita politicii lor.

Noi ne bucurăm și ne încuragem de zelul și de iubirea, cu care frații noștri din regat ne sprijinesc în lupta noastră grea. Dar' dacă e să învingem trebuie cu toții, mic și mare, tiner și bătrân, conservatori și liberali să lucrăm în una și aceeași direcție precum și pretinde o cauză mare națională.

Primiți, domnule director, expresiunea distinsei mele considerațiuni ce vă păstrez.

București, 24 Nov. (6 Dec.) 1893.

Eugen Brote.

Sântem siguri, că dl Brote va seceră aprobările întregului partid național român pentru modul nimerit al expunerii cauzei poporului român. De

Scurt: Intrăm rău în iarnă. Nu-ți va fi greu a crede, că așa preferi să fiu condamnat la muncă silnică pe viață, bună-oară să strâng fîn în lunca dela Nou, ori să car apă dela „isvorul hoților...” mai ales dacă m'aș găsi în societatea plăcută de astă-vară... Parcă aud cum îți bate inima la celălalt număr de sus... Stăpânește-te însă, căci așa zice Budha: „Omul care se știe stăpâni pe sine, e mai tare decât cel ce în războiu a învins o mie de dușmani”.

Adevărat, că tot din marele învățat aș mai putea cita: „Ori-și-ce om, fie de ori-ce lege și naționalitate, este a se considera de frate al nostru”, — și astfel să mă plâng în contra „considerațiunii de frate” al Ungurilor.

N'o fac însă, pentru-că tot catechismul budhaist zice: „Cine nu poate să-și înfrâne dorința și să-și potolească patima, nu va ști ce-i Nirvana”.

Ție, purtător de taine, țî-o pot spune, că mi-e dor de Nirvana, însă de cea cu ochi și sprincene, care dacă m'aș plânge, mi-ar putea răspunde tot cu citațiuni din învățăturile marelui Ind: „Întotdeauna simțim bucuriile și durerile de care ne-am făcut vrednici!”

Nu mă jeluesc dar'. La ce?

Privesc numai cum s'așeză iarna.

Deschid încă odată fereastra, ca printre gratii vîntul să-mi arunce și mie fulgi de zăpadă... Îi prind cu mîna și mă bucur și de atîta bunătare cerească.

Leandru.

altă parte numai bucura ne putem, dacă vedem partidul conservator alături cu partidul liberal mîna în mîna susținînd cauza națională.

Alianța naționalităților.

Foile slovace și sârbești publică următoarea declarație:

Precum este cunoscut din ziare, vicepreședintele partidului Apponyist, Horváth Gyula, a petrecut săptămîna penultimă câteva zile în București, unde a avut convorbiri cu mai mulți oameni politici despre cestiunea naționalităților peste tot și despre cestiunea română deosebi. Ziarul lui Horváth Gyula, „Magyar Hirlap”, a publicat ca eflux al impresiunilor ce a cules în București doi articoli de fond, anume: „Mîna de pace” și „Nouă ne trebuie pace”, din care mai ales cel din urmă, iscalit de însuși Horváth, produce oare-care surprindere din cauza schimbării în vederi observate până acuma.

Dacă dintr'o parte se poate constata cu satisfacție această schimbare de păreri, pe de alta s'ar putea concluda din conținutul acelor articoli, că Horváth fie din propriul imbold, fie în numele unor cercuri maghiare mai înalte sau mai puțin guvernamentale, ori mai mult sau mai puțin opoziționale, și-ar fi pus de țintă a trata despre rezolvarea cestiunii române ardelenesti cu ajutorul, sau chiar de-adeptul cu cercurile hotărîtoare din București.

Spre a evita din capul locului în mod absolut și hotărît ori-ce neînțelegeri, ce s'ar pute naște în această privință, sîntem în pozițiune, pe baza informațiilor celor mai sigure, primite din locurile cele mai competente, a da următoarea deslușire și asigurare:

1. Cercurile hotărîtoare din România, atât guvernamentale cât și opoziționale, resping ori-ce tratative în orice cestiune de naționalitate din Ungaria în sensul, că ea ar fi a se deslega dincolo în regat, pe baza tratativelor și în înțelegere cu cercurile de acolo. Din contră, ori-cine din partea Maghiarilor s'ar adresa la ele în astfel de sens, este și va fi avisat la conducătorii Românilor din Ungaria, mai deosebi la comitetul central al partidului național, ca la singurele persoane competente în această privință.

2. România întreagă respinge hotărît ori-ce propunere de rezolvare unilaterală numai a cestiunii române; din contră ea este aplicată a intra măcar în schimbare prealabilă de idei în acest sens, dacă din capul locului va fi pusă pe tapet rezolvarea cestiunii naționale pentru toate popoarele din Ungaria. Altcum Români nu primesc nici măcar discuție cu ori-și-ce fel de trimiși ai Maghiarilor.

Punînd cuvenitul pond pe aceste două puncte deslușitoare și asigurătoare, putem totdeauna anunța, că și „Tribuna” din Sibiu s'a exprimat într'unul din ultimii sei numeri, în termii cei mai clari.

Sârbi

asupra misiunii lui Horváth Gyula.

Ziarul dlui Dr. Polit-Desancici, „Branik” din Neoplanta se exprimă în următorul mod despre ținuta Românilor față cu „întreprinderea Horváth”:

„Dintr'o parte este vedit că Maghiarilor li-a cestiunea naționalităților până sus în gît, deși o tăgăduese, încât ar voi să se împace, însă în chipul lor propriu, adecă să despărta naționalitățile una de alta și a-și ajunge scopul prin niște concesiuni nefsemnate. Pe de altă parte vedem faptul îmbucurător, că Români consideră cestiunea naționalităților ca afacere solidară, pe care numai toate naționalitățile laolaltă pot să o rezolve.

De vre-o zece ani, de când în parlamentul Ungariei nu șede nici un deputat național, Maghiarii vreau să bagatelizeze cestiunea naționalităților și pe baza unanimității din dieta lor privitor la „singurul și unicul popor maghiar” voesc să arete lumii că în Ungaria nu există cestiune de naționalitate! Firește că aceasta este o năluca și Maghiarii simțesc și au simțit întotdeauna această mare înșelătorie de sine. Față cu primejdia legată cu cestiunea naționalităților, primejdie, pe care ei o ved bine, voesc să-și ascundă capul în năsip, ca și cunoscuta pasăre. De când însă cu prima întâlnire, în anul trecut la Viena, a naționalităților a început mișcarea națională și mai ales de când s'au pus Români în fruntea acesteia, în Maghiari pare-că a înțrât spaima, pe care o ascund însă cu îngrijire. Maghiarii

știu foarte bine că întreaga situație politică a lor, ba se poate zice viitorul existenței lor depinde dela situația favorabilă a triplei alianțe. Cea mai importantă întrebare pentru ei este, dacă regatul român va intra în tripla alianță, căci dacă ea oare-cum s'ar alipi în momentul decisiv către Rusia, sau dacă rămîne numai neutrală, lucrul acesta este pentru Maghiari de o importanță enormă. De când a început mișcarea naționalităților în Ungaria, întreaga populație din România s'a interesat și se interesează de această cestiune în cea mai mare măsură, căci e vorba ca trei milioane de Români din Ardeal și Bănat să fie ocrotiți în naționalitatea lor și ca să nu fie expuse pericolului de cutoșire. Printre Maghiari se poate auzi cîntecul cel vechiu, că interesele lor sînt identice cu ale Românilor în contra Slavilor. Acum câțiva ani, pe când Români mai aveau deputați în cameră, acest cîntec vechiu mai găsea câte-odată răsunet la ei. Dar' lucru fresc, înțelegerea între Maghiari și Români trebuia să se spargă totdeauna pe stîncă cestiunii ardelenesti. De-oare-ce cestiunea naționalităților din Ungaria ia tot mai mare întindere, făcîndu-se chiar pregătiri pentru întrunirea congresului naționalităților, Maghiarii din nou se încearcă a desbina Români dela celelate naționalități. E foarte probabil, că vicepreședintele partidului apponyist, Horváth Gyula a călători pe la București cu scop de a avé convorbiri cu cercurile normative de acolo, nu numai în înțelegere cu partidul seu, ci chiar cu simțimentul partidului guvernamental. Bine înțeles că aceasta este pentru om destat maghiar.

„Omul de stat maghiar ti este iertat a merge într'o țeară străină și a intra acolo în convorbiri politice de mare importanță; dacă însă vre-un om politic s'ar merge la Belgrad și ar lega acolo convorbiri politice, presa maghiară îndată ar sări pe el strigînd: „trădător de patrie”, încât ar avé de lucru chiar și procurorul. Se pare însă că misiunea lui Horváth Gyula în București a avut rezultat cam strîmb, de-oare-ce Români n'au vrut să intre cu el în tratative. Ei au vîzut unde țintește omul de stat maghiar, astfel l-au și trimis în mod politico și diplomatic să se plimbe. Aceasta este o înfrîngere pentru politicienii maghiari și satisfacția dată conducătorilor naționaliști.

Ne bucurăm mult că oamenii politici români audat o dovadă nouă că cestiunea naționalităților se poate rezolva cum se cade numai pe calea solidarității. Ne bucurăm că oamenii politici din București s'au pus pe punctul de vedere cu desăvîrșire corect, că l-au achitat cu aceeași monedă de care se slujesc Maghiarii, adecă: ca fiecare stat să-și vadă de treburile lui. Horváth Gyula a primit în București răspunsul, că cestiunea naționalităților din Ungaria le privește pe ele înșile.

„Misiunea lui Horváth Gyula cu nereușita ei are mare însemnătate. Se vede că Maghiarii au fost cuprinși de teamă, când s'au hotărît să trimită la București pe un om politic de așa mare vază, precum e Horváth Gyula, dar' ceea-ce este și mai important este, că misiunea lui consistînd a deslipi pe Români de celelate naționalități, a rămas fără rezultat. Prin aceasta s'a consacrat faptul însemnat: alianța naționalităților nemaghiare din Ungaria.

„Nu putem decât să ne exprimăm recunoștința către oamenii politici români, că cu mare tact și în mod așa de energic au respins încercarea de a se desțina naționalitățile una de alta.”

Correspondență din Viena.

Viena, 5 Decembrie.

(Situațiunea parlamentară. — Din consiliul comunal al Viena) Ultimul buletin asupra stării sanitare a actualei coaliții parlamentare sună: „Starea generală neschimbată; în afară nu se simte nici o scădere a puterilor; din contră în lăuntru turburări de sânge puternice, procesul de descompunere continuă”. Până acum alianța încheiată între liberali, clubul Hohenwarth și polon, și-a făcut datoria. În comisiunea, instituită pentru debateră stării excepționale din Praga și jur decretată de ministerul Taaffe, a fost primit acest proiect al guvernului și în timp relativ scurt parlamentul a desbătut în plenum novela Landwehr-lui și a ridicat-o la valoarea de concurs. Această repede rezolvare este în adevăr a i-se atribui numai coalițiunii. Se știe, că partida liberală, până când contele Taaffe sta în fruntea guvernului, n'a fost de loc aplicată să aporbe starea excepțională. Firește, ne-am pronunțat imediat băneala noastră binemotivată, că stînge nu-i este de îngrijiri principiare, ci de aceea s'a purtat contrar în cestiunea stării excepționale din Praga, fiindcă voia să folosească această afacere pentru-ca să capete concesiuni dela guvern. Că părerea noastră în adevăr a fost corectă, s'a arătat în mod cel mai eclatant prin aceea, că ori-ce

resistență a liberalilor în contra dispozițiun excepționale imediat a încetat, când cabinetul Taaffe a făcut loc ministerului Windischgriz. Nici un singur moment faptic nu și-l-au putut valida membrii liberali ai comisiunii pentru schimbarea părerilor înainte de votare. Partida liberală a arătat însăși în parlament, că n'au putut fi motive de natură liberală, care și-au înduplecat pe ei mai înainte, în contra punctului lor de vedere să-și valideze o serie de îngrijiri, căci ea s'a documentat prin un vot ca cea mai mare dușmană a ori-cărei libertăți. Ministrul de interne, marchizul Baquehem s'a pus în comisiune pe punctul de vedere, că după dispozițiunile legii din anul 1869, că guvernul, când e vorba despre dispozițiuni excepționale ca d. e. suspendarea tribunalelor cu jurați, a este legat de decisiunea parlamentului, ci poate lăsa să continue dispozițiunea de-oare-ce aceasta trebuie exclusiv prezentată Reichsrath-ului, pentru luare la cunoștință. Când a voit să se facă imposibil o interpretare a legii, care țormășe în mod simțitor drepturile reprezentanței poporului, făcînd deputatul Dr. Barenth propunerea de urgență, ca legea din anul 1869 să fie schimbată în modul că dispozițiunile excepționale ale guvernului, când acestea nu vor fi încuviințate constituționalmente de una dintre cele două case ale parlamentului, imediat să fie desființate. Deși presupunerea acestei moțiuni n'a avut nici o înfrîngere retroactivă asupra dispozițiunilor excepționale, ci numai pentru viitor a păstrat un drept însemnat al reprezentanței populare se vîzură deputații liberali — *lucus a non lucendo* — cu toate acestea nedepuși de a vota pentru această propanere, ci o respinsă cu ajutorul celorlate popoare aliante.

Sub astfel de împrejurări nimenea nu poate fi surprins, că și puțină simpatie, de care s'a bucurat coalițiunea până acum, din zi în zi scade tot mai tare. Deși coalițiunea Germano-tineri, Slavilor-de-Sud, antisemitelor, Cehilor-naționali și probabil și a Rutenilor deocamdată e prea slabă de a avé un succes față cu coalițiunea rămasă extern și intern intactă, totuși prin aceea, că ea există, a creat o siguranță binefăcătoare, care ca coalițiunea în apărarea ei anunțată a așa numitului „element turburător” va afla o rezistență energetică. Pe când în contra-coalițiunea deja au aflat loc toate acele partide, care în opoziția deschisă și fără considerație au aflat calea, care mai repede duce la succes, în clubul Hohenwarth și în cel polon ferbe latent și mai departe, așa încât e fără îndoială, că la proxima ocaziune, partidele coaliate vor trebui să-și arete coloarea.

Nemulțumirea în ambele cluburi numite crește din zi în zi și cu deosebire deputații sud-slavi și germani conservativi, care până acum au stat în rezervă, acum sînt gata, ca la ocaziune binevenită, să meargă pe calea lor proprie. Coalițiunea se află încă de pe acum într'o situațiune precară, căci ea nu dispune de două tertialități majoritate, așa încât d. e. va fi imposibil să aducă în deplinire o reformă electorală. Dacă cineva se gîndește, că în toate cestiunile este exclusă o procedere compactă a partidelor, care astăzi formează majoritatea, atunci e lucru clar, că jubilaria, care a domnit la început în presa liberală, a făcut loc unei păreri pesimiste.

„Renuntul” Dr. Prix, care acum vre-o șese săptămîni în urma acuzelor vehemente ridicate asupra lui, a trebuit să-și depună funcțiunea, ținîndu-și însă mandatul de consilier comunal, de-oare-ce spera, că partida liberală din consiliul municipal îl va realege, acum cu slabă majoritate a fost reales ca primar, care alegere a fost întărită de împăraul. Întărirea a durat luni îndelungate, încât multe inimi liberale au svăcnit la idea, că poate pe Dr. Prix nu-l va mai întări. Opoziția antisemită sub conducerea lui Dr. Luenger a adresat un memorandum guvernatorului Austriei inferioare, în care au fost înșirate toate vătămările de lege, de care s'a făcut vinovat Dr. Prix, ca primar.

Ca aclus la acest material de dovezi, s'a făcut rugarea, ca pe Dr. Prix să nu-l mai întărească. Ca argument principal s'a adus, că Prix, a vîndut hîrtii de valoare din averea orașului Viena, în preț de un milion forini, fără-ca să încunoștințeze despre aceasta pe consiliul comunal. Cu toate aceste abuzuri basate pe acte, de care s'a făcut vinovat Dr. Prix, totuși acesta a fost earși întărit. Că în popoarele nu domnește din cauza aceasta vre-o bucurie, se înțelege de sine.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI”

Cinș, 3 Dec. n. 1893

(Urmare și fine.)

Dar' nici nu sînt prosti colegii maghiari. Vîzînd că lucrurile nu merg strună cum ei au crezut, vîzînd, că Români pășesc cu energie în contra abuzului de a vorbi totdeauna în numele întregii tinerimi universi-

tare, pe când aproape jumătate din tinerime nu ia parte și nu consimte cu isprăvile lor, au născocit alt remediu pentru salvarea cauzei. Ce? Au crezut, că lasă să tot protesteze Românii, că numai noi vre-o 50 de oameni îi auzim. Lumea nu va ști mult despre tot lucrul. Au venit deci cu propunerea ca să se țină o ședință festivă la casa orașului. Ei bine! Pe Români nu 'i-a supărat noua propunere. Din contră 'i-a îmbucurat foarte mult. Li-a părut bine de ocazie ce li-se oferă, ca în loc public să se dea expresiune convingerilor lor, ca în ședință publică să protesteze solemn în contra reformelor bisericesti proiectate de guvernul maghiar. Ei, dar' pe urmă se cu coloare! Țin sus și tare, că la ședința festivă să fie aleși doi-trei vorbitori care să preamărească operele sublime ale sfinților părinți dela Pesta. Cei designați se potă vorbi numai pro, ca apoi să anunțe în lumea largă, că întreaga tinerime universitară din Cluj, mic cu mare, este entuziasmată pentru ideile mari și frumoase ale mamelucilor din parlament!!

Românii au respins cu indignație propunerea aceasta. Juristul Orosz ia cuvântul și în puține cuvinte respinge cu toată energia propunerea de mai sus, pretinde ca să fie admisi la ședința festivă vorbitori și din partea noastră, care să combată și să protesteze în contra proiectelor de reforme bisericesti.

Maghiarii pe lângă gesticulări caraghioase de mâni și picioare, răspund cu sgomot asurzitor.

Aici se ivește o adevărată confuție. Acuși se pare a fi primită propunerea lui Orosz, ca să se admită un vorbitor și din partea noastră; acuși se exclude discuția la cesta asta, ținându-se de necompetență ședința a aduce vre-o hotărâre. . .

Chaos întreg. . .
Eați ne vedem față în față.
Românii cer și pretind fără întrerupere numerare nominală.

Maghiarii șovăiesc, nu cutează. Acum numai s'au convins Maghiarii, că stau în față nu cu câțiva oameni, precum li-au plăcut a accentua unor vorbitori de ai lor, ci cu șeszeci, va să zică stau în față cu majoritatea.

Da! Cutez a afirma și a susține, că noi am fost în majoritate. Căci deși presupunând, dar' neadmițând, că „acea”, care au stat în față cu noi ar fi avut o majoritate de unul, două sau trei voturi; e întrebare însă, că cine au fost „acea”? Fost-au ei toți studenți universitari înscriși în toată forma la facultățile de aici? Nu! De o mie de ori nu! Au fost între ei studenți agronomici, au fost raportori dela zărele din loc, probabil și vre-un rigorosant, posibil chiar că și alte individualități ca de pildă ficiori de măiestri! Da! Așa se vorbește! Și chiar când nu ar fi așa, avem dreptul să presupunem și să credem astfel. Și cum nu?! Când noi „minoritatea” dispărem cu atâta insistență cerem și pretindem numerare nominală, fără a ne fi frică de majoritate din partea lor, ei tremură, li-e frică, nu îndrănesc. Noi cerem mai departe, tot cu multă energie. Unul dintre ei pășește în mijloc. Arată pe partea lor zicând: cred că aici e majoritatea. Cerem să se declare hotărât. Declară earăși pe Unguri în majoritate. Atunci Românii au erupt în proteste puternice. Continuă a pretinde numerare nominală. Și ce credeți? Cel mai fundamental principiu s'a călcat în picioare fără muștrare de conștiință. Și pentru-ce au făcut-o ei asta? Pentru-ce li-au fost teamă de procedere onestă? Pentru-ce n'au îndrăsnit „920” (!!!) de oameni? Căci doară voturile noastre nu acoperiau nici fundul urnei!

Eați deci! Chiar și numai în faptul că nu au cutezat să lupte pe față — cinstit, reese ca dela sine înțeleș, că ei, universitarii maghiari au stat în minoritate față cu universitarii români. *)

Președintele a declarat firește, că Maghiarii formează majoritatea. Declară totodată, că protestul universitarilor români nu se va lua la protocol. Atunci scandalizați de astă apucătură rafinată și neiertată am părăsit demonstrativ cu toții ședința pe lângă protestări neîntrerupte. Cu toate acestea fără gălgăie, fără scandal. Deși foilor maghiare de aici li-ar plăcea să se prezente ca element de disordine, ca pe niște oameni turburatori și urzitori de scandale. Plane „Erdélyi Hiradó” în fantasia sa își închipuște „scaune și culiere răsturnate”. Eu nu am observat. În fine se poate. La asta de sigur nu noi sântem de vină. Pentru-ce le-au răsturnat? Pentru-ce au sărit ca înțepați de pe scaune când a vorbit Getie?

În urma poziției hotărâte ce am luat-o noi Românii — probabil — că vor absta dela ședința festivă. Noi din parte-ne numai regreta putem.

După ședință în ziua următoare am înaintat la rectorul o petiție, în care pe lângă motivare justă cerem ca dînsul să dispună

ca la tot cazul să se inducă în protocol protestul nostru.

Unul dintre universitarii români a și fost chemat la dînsul. Au povestit mult laolaltă. Îmi permit a nota aici numai răspunsul ca atare ce 'l-a dat rectorul. Cererea înaintea de toate nefiind timbrată o respinge. Dar' spune totuși că protestul „tinerimii universitare române” în protocol nu se va induce, ci numai ca al unei minorități în numele căreia a vorbit cutare. Și declară că și dacă va fi înaintată, timbrată, alt răspuns nu vom căpeta decât pe acesta.

Cred că tinerimea română din Cluj, totul a făcut ce posibil 'i-a fost să facă pe cale cinstită, pe cale onestă. A arătat și de astă-dată, că pe deplin conștie este de poziția și chemarea ei.

Cu această ocaziune vreau să amintesc și de acțiunea puternică pornită pentru reînființarea societății „Julia”, care a fost nimicită pe motive mișeștești, așa că azi universitarii români din Cluj în număr de peste 70 nu se pot întruni, nu le este permis să-și formeze societate. Și asta e durere torturătoare pentru oameni iubitori de cultură, iubitori de progres.

Pragul societăților ungurești nu-l calcă un singur Român. Să nu te miri! Așa, numai așa se poate. Numai așa poți să trăiești cu ei, dacă nu ești cu ei.

Și cele petrecute în ședința din 30 Noembrie servesc de nou puternic motiv, de eclatant argument la justa cerere și pretenziune a jumimii academice române din Cluj, de a vedea cât mai îngrabă reînființată societatea „Julia”. L. C.

Proiectul adresei camerei române.

Sire!

Adunarea deputaților, intrând în a treia a sa sesiune ordinară, este mai înainte de toate însuflețită de cea mai adâncă bucurie pentru nașterea principelui Carol din fericita căsătorie a moștenitorului Coroanei cu principesa Maria. Sub auspiciile acestei binecuvântări a providenței, aducem Maiestății Tale și Dinastiei, așa de puternic întemeiate, omagiile noastre de iubire și de credință.]

Asigurările de pace și de raporturi amicale cu toate puterile străine, ce ni-le afirmă Maiestatea Ta, le primim cu cea mai viuă satisfacție, ca o condițiune necesară pentru neurturburată continuare a operei legislative, asupra căreia sîntem datorii să ne îndreptăm toată activitatea noastră.

Sire!

Proiectele de legi, rămase în studiul adunării din sesiunea precedentă, precum și cele anunțate în mesajul Maiestății Tale pentru sesiunea prezentă, vor fi cercetate de noi cu o conștiințioasă luare aminte.

Sîntem cu atât mai mulțumiți să răspundem la această chemare, cu cât finanțele statului se află într'o vădită stare de soliditate. Excedentele constatate din exercițiile trecute, excedentul de prevăzut pentru exercițiul curent, budgetul viitor ce se anunță echilibrat cu mijloace normale, fără adans de impozite și fără cerere de resurse extraordinare, creditul statului rămas neatins în mijlocul perturbărilor provocate în alte țări prin crisa argintului, sînt tot atâtea garanții pentru buna administrare a finanelor sub actualul guvern al Maiestății Tale.

Sire!

Vă încredințăm și de astă-dată, că vom lucra fără preget întru îndeplinirea datoriei noastre constituționale și sîntem expresia simțimentelor întregii națiuni aducându-vă urarea: Să trăiești, Sire, și să se bucure România încă mulți ani de înțeleaptă conducere a Maiestății Tale!

Trăiască Maiestatea Sa regina!
Trăiască moștenitorul tronului, împreună cu Alteța Sa Regală principesa Maria!
Trăiască principele Carol al României, cel născut pe pământul patriei, botezat în religia țerii, încungiurat de iubirea tuturor Românilor ca un simbol al aspirațiunii lor în viitor!

Raportor: T. Maiorescu.

CRONICĂ

Știre militară. „Verordnungsblatt” pentru armata comună publică, că locotenent-mareșalul Teodor Galgoezy de Galantha, comandantul diviziunii de infanterie nr. 35, e însărcinat cu conducerea agendelor comandantului corpului 12 de armată. Comanda diviziunii 15 a primit-o locotenent-mareșalul Wilhelm Gradl, comandantul diviziunii de cavalerie din Viena.

Încercare de sinucidere. Un locuitor din Gușterită cu numele Zank a încercat ieri să se sinucidă aici. Nefericitul și-a tras un glonț prin cap, dar' n'a murit. În starea aceasta a fost transportat în spital.

Presă străină în contra maghiarizării. Sub titlul „La cestuena naționalităților din Ungaria” „Deutsches Volksblatt” publică

un articol mai lung, în care se rostește hotărât în contra nenorocitei politice de maghiarizare. Vorbind de știrea adusă și de noi, despre crearea unui fond de dispoziție și a unui birou de presă pentru a cumpăra foile străine în favorul politicii ungurești, numitul ziar scrie: „...Oare să fie într'adevăr atât de naiv guvernul maghiar, încât să creadă că va fi cu puțință să cumpere cu acei 50 000 fl. jurnalele din străinătate, care iau astăzi în totalitatea ei și numai partea naționalităților apăstate din Ungaria.”

Legea pentru fabricarea artificială a vinurilor va intra în vigoare la 4 Ianuarie n. 1894. Regulamentul dat de ministerul de comerț din Budapesta pentru punerea în aplicare a acestei legi face deosebire între substanțele ce se întrebunțează a fabricare. Unele substanțe sînt socotite ca neprimejdioase, ear' altele sînt oprite.

Societatea de lectură „Andrei Șaguna” a seminaristilor români din Sibiu invită la ședința publică ce se va ține luni în 29 Noembrie st. v., în memoria Marelii Arhipăstor Andreiu, în sala cea mare a Seminarului Andreian. Inceputul la 7 oare seara. Sibiu, în 25 Noembrie 1893. Comitetul aranjator. Oferte marinoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică. Programul: 1. „Cuvânt ocașional” rostit de Aron Roman, cleric în cursul al III-lea. 2. „Despina Doamna”, poezie de Ioan Nenițescu, declamată de George Perian, pedagog în cursul al III-lea. 3. „El R'baa”, poezie de V. Alexandri, cor cu solo de tenor de Eus. Mandyceschi, executat de Vasile Popovici, cleric în cursul al III-lea și corul seminarial. 4. „Despre modestie”, disertație cetită de Mihail Candrea, cleric în cursul al III-lea. 5. „Țiganul Împărat”, anecdotă de Th. D. Speranță, declamată de Teodor Orlea, cleric în cursul al III-lea. 6. „România”, cor de E. Wachmann, executat de corul seminarial.

Societatea academică „Junimea” din Cernăuți invită la serbarea aniversării a XVI-a a fondării sale, care va avea loc luni, în 11 Decembrie (29 Noembrie) a. c. în sala filarmonică. Pentru comitet: President: stud. jur. R. cav. de Grigorcea; secretar: stud. jur. Iorgu Toma. Inceputul la 8 oare seara.

Școală de pictură și sculptură pentru dame în București. „Voinea Națională” spune că dñii Hegel, distinsul sculptor, profesor la școala de arte și meserii, Voinescu, profesor la școala de bele-arte și dñii Grant și C. Stăncescu, directorul școlii de bele-arte, vor deschide o școală de pictură și desen pentru doamne și domnișoare.

Rusia cere earăși trecerea liberă prin Dardanele. „Observator Romano” primește informațiuni din Londra și din Constantinopol despre negocieri secrete ce are Rusia cu Poarta otomană pentru trecerea liberă a flotei rusești prin Dardanele în cazul unui război. Se asigură, că Rusia voește a face presiune asupra Turciei. Englezii îngrijiați fiind au făcut interpelări în parlamentul din Londra asupra acestei cestiuni.

Regele Umberto al Italiei, după-cum anunță „Independence Belge”, are de gând să abdică dela Tron.

Falsificatori îndrăzneți. Se anunță din Catania că gendarmeria a descoperit acolo o bandă de falsificatori și a confiscat bacnote false însumând peste un milion de franci. Făceau parte din această bandă și doi funcționari ai primăriei.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI”.

Seghedin, 9 Decembrie n. (Telegramă particulară a „Tibunei.”) Pertractarea procesului în contra ziarului sârbesc „Zastava” s'a terminat. Discursurile de apărare ale advocaților Dr. Stefan Pop și Dr. Gravrila au fost strălucite. Jurații au adus cu unanimitate verdict afirmativ. În urma aceasta acusatul a fost osândit la opt zile temniță de stat, 20 fl. amendă și publicarea sentenței în „Zastava”.

Roma, 9 Decembrie n. Regele a primit renunțarea lui Zanardelli de a forma cabinetul. Crispi a avut ieri după amiază o convorbire cu regele Umberto.

Viena, 9 Decembrie n. Bancherul fugar Lejenne a fost arestat în Berlin.

Paris, 9 Decembrie n. Ambasadorul Gyorgyevici a fost operat. Operațiunea a reușit perfect.

Petersburg, 9 Decembrie n. Censura a oprit a se reproduce după foile și corespondențele din Lemberg și Cracovia.

Odenburg, 9 Decembrie n. Arhiducele Otto pușcând cu pistolul la țintă, glonțul, în urma unei smălțituri, 'i-a intrat în brațul stâng și a rămas în carne, dar' nici un os n'a fost atins. Glonțul a fost scos imediat. Starea sănătății Arhiduceului este satisfăcătoare. Dînsul nu se află în pat.

Economie.

Sămănăturile în România Porumbul, precum și toate legumile sau recoltat și cărat de pe câmp, în Ilfov. Arăturile și sămănăturile de toamnă au mers cam greu din cauza secetei.

În Braila culesul porumbului nu s'a terminat încă; agricultorii se ocupă cu facerea arăturilor de toamnă care au mers greu din cauza secetei. Grăul sămănat a răsărit puțin.

În Vaslui, recolta porumbului nu s'a terminat încă. Grăul, săcără și rapița, care s'a sămănat sînt frumoase și merg bine. Arăturile de toamnă se continuă cu activitate.

Proprietarii și ardeștii marii n'au terminat încă cu treeratul în județul Fălciu.

Culesul porumbului e aproape terminat. Arăturile și sămănăturile de toamnă s'au făcut cu mare activitate.

Culesul viilor și al porumbului s'a terminat în județul Mehedinți. Producțiunea porumbului a fost mediocră; ear' aceea a viilor slabă de tot. Arăturile de toamnă, întârziate din cauza secetei, se fac cu mare activitate.

Prețul mărfurilor

Piața din Mediaș, 7 Decembrie n. Grău frumos hectolitra fl. 5.— până fl. 5.25, grău mestecat fl. 3.75 până fl. 4.—, săcără fl. 3.30 până fl. 3.50, cucuruz fl. 2.75 până fl. 3.80, ovės fl. 2.30 până fl. 2.50 orz fl.— până —, sămănță de căneapă fl. 6.— până fl. 5.50, sămănță de in fl.— până fl.—, fasole fl' 3.25 până fl. 3.50, mazăre fl. 4.— până fl. 4.50, linte fl.— până fl.—, cartofi fl. 1.50 până fl. 2.— mălăiu fl.— până fl.—, sêu brut 100 chilo fl. 22.— până fl. 24.—, luminări turnate de sêu fl. 36.— până fl. 40, unsoare de porc fl. 55 până fl. 60, slănină fl. 3.— până fl. 5, căneapă fl. 31.— până fl. 32.—, fân fl. 1.40 până fl. 1.80, săpun 100 buc. fl. 20 până fl. 30.—, spirit pro hectolitră fl. 56.— până fl. 57.—, carne de vită chilo 40 cr., carne de porc cr. 40 până —, carnea de oaie 20 până — cr., oaie 7 en 20 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 5 Dec. n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 45 1/2 cr. până 46 1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 45.— cr., ungurești grei tineri 46.— cr. până 46 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 46 1/2 cr., ușori 45.— cr. până 46.— cr., marfă terănească grea 44.— cr. până 45.— cr., de mijloc 44.— cr. până 44 1/2 cr., ușoară 43.— cr. până 44.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 44.— cr. până 45.— cr., transito de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., transito ușori 43.— până cr. 44.— cr.

Călindarul zilei.

28 Noembrie (10 Dec.) 1893.

Julian: Cuv. Stefan-cel-nou
Gregorian: Iudit
Sosele: răsare 7.38 apune 3.56

Buletin meteorologic.

Sibiu, 9 Decembrie n 10 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.1)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența de presiună		
724.3	-1.0	+2.0 +4.2-2.4	0

Din țeară 7 Dec. n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul	
			direcția	tăria
Budapesta	768	+ 5.8	NO	1
Sătmar	763	+ 0.4	SV	1
Cluj	766	+ 2.0		
Orșova	766	+ 0.2	S	1
Arad	767	+ 0.9	NV	2
Panciova	766	+ 0.0		

Sosiți în Sibiu.

La 9 Decembrie n.

Hotel „New-Irver”. Pranger, inspector general al băncii austro-ungare din Viena.
Hotel „Meltzer”. Marcell, proprietar din Sân-Petru; Dr. Lica și Dr. Tripou, advocați din Bistrița.

Teatru orașenesc.

Duminecă, în 9 Decembrie n. 1893:

După amiază la 3 oare:

„Die Hochzeit des Reservisten”.

Farsă cu cântece în 3 acte de Zell.

Seara la 7 oare:

„Die schöne Galathea”.

Operă într'un act de Francis de Suppe.

Apoi:

„Flotte Bursche”.

Operetă comică într'un act de Francis de Suppe.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Dec. n. 1893.

Sămănțe	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilo	
		dela	până		dela	până
Grău						
Bănățeneș vechiu	74	—	—	75	—	—
Grău dela Tisa	74	—	—	75	—	—
Grău „Pesta”	74	—	—	75	—	—
Grău de Alba-Reg.	74	—	—	75	—	—
„Baieca”	74	—	—	75	—	—
Grău ung. de Nord	74	—	—	75	—	—

Sămănțe, vechi ori noue	Soiul	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
			dela până
Săcără		70—72	6.65 6.85
Orz	de nutreț	60—62	6.35 6.75
	de vinar	62—64	6.85 7.0
	de bere	64—66	7.9 9.25
Ovės		39—41	
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.50 7.30
	de altsoiu	73	6.15 5.25
Meiu			
Hrișcă			1.50 1.90

Mărfi pe termen.	Cantitatea pe 100 chilogr.	Soiul	Cursul	
			dela	până
Grău		de toam. de primă.	7.7	7.71
Cucuruz		de primă.	7.8	7.49
Ovės		de primă.	5.03	5.04
		de toamnă de primă.	6.78	6.8

Produse diverse	Soiul	Cursul	
		dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	68.—	65.—
	roșie	65.—	62.—
Oleu de rap.	rafinat	37.50	38.50
Uns. de porc	dela Pesta	52.50	53.—
	dela țeară		
Slănină	sventată	51.—	52.—
	afumată	38.—	39.—
Sên			
Prune	slavon, nou	14.50	15.75
Licitar	bănățeneș		
	brută		
Miere	galbînă străcurată		
	de Rosenau		
Ceară	brut	15.7	16.25
Spirit			
	Drojduțe de spirit	18.7	19.25

Cursul pieței din Sibiu.

Din 8 Decembrie n. 1893.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 10.03 vënd. —
Lire turcești 11.30 „ —
Imperiali 10.40 „ —
Ruble rusești 1.31 „ —

Bursa de Budapesta.

Din 6 Dec. n. 1893.

Renta de aur ung. 6% 116.25
„ „ „ 4% 116.25
„ hârtie „ 5% 121.50
Împrumutul căilor ferate ung. 124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 100.25
Bonuri rurale ung. 95.—
„ croate-slavone 98.—
Obligațiunile desp. regalilor 100.25
Împrumut cu premiu ung. 148.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 141.—
Renta de hârtie austriacă 97.25
„ de argint austriacă 97.25
„ de aur austriacă 117.75
Losurile austriace din 1890 160.50
Acțiunile băncii austro-ungare 400
„ de credit ung. 41.50
„ „ „ austr. 343.30
Scrisuri fonciare ale institut. de erod. și economii „ Albină” 101.—
Argintul 100.4
Galbeni împărătești 5.88
Napoleon-d'ori 9.92
Mărci 100 imp. germane 61.25
Londra 10 Livres sterlingi 124.50

Bursa de Viena.

Din 6 Dec. n. 1893.

Renta de aur ung. 6% 116.20
„ „ „ 4% 116.20
„ hârtie „ 5% 124.40
Împrumutul căilor ferate ung. 124.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 121.80
Amortisarea datoriei căilo ferate de. Ost ung. (2-a emisiune) 100.90
Bonuri rurale ung. 94.60
„ croate-slavone 98.—
Împrum

Vânzare ieftină de ghete!

Din cauză că magazinul meu de mărfuri este plin sunt silit a vinde o parte din marfă cu prețuri foarte scăzute în

Filiala mea str. Urezului (Reisergasse) Nr. 6.

Rog pentru cercetare numeroasă.

[2815] 2-5

Cu stimă

M. Bachholzky.

„ARDELEANA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

AVIS.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA“, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața-mare nr. 2 și 4 în casele proprii, primește

depuneri spre fructificare

sub următoarele condițiuni:

[935] 8-

- a) depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere abdicare cu 5%;
- b) depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor cu 5 1/2% și
- c) depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către biserici, școli, corporațiuni culturale ori cu alt scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectua și prin postă.

Orăștie, la 1 Noembrie 1892.

Direcțiunea.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în SIBIU.

fundată în anul 1868

[1051] 34-

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1889 fl. 753,907.07	în a. 1869—1889 fl. 604,695.42
în a. 1890 „ 59,643.77	în a. 1890 „ 44,195.08
în a. 1891 „ 51,752.38	în a. 1891 „ 48,316.91
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
Suma fl. 914,215.—	Suma fl. 754,999.29

1,669.214 fl. 29 cr.

Conform bilanțului pentru 1892 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

686.795 fl. 44 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Un sodal

(Român)

care posedă limba maghiară și germană se primește momentan în prăvălia de mărfuri mixte a subscrisului.

[2770] 3-3

Zam, (comitatul Hunedoarei)

30 Noembrie 1893.

Alexandru Petroviciu,
comerciant.

Beția

se vinde prin Antibetin, întrebuințat cu rezultat strălucit în o mulțime de cazuri. Reenumerăm mulțumite primite dela cei vindecați se trimit franco la cerere. Fiind fără ori-ce gust, se poate da pătimășului de beție și fără stirea lui. 1 doză 2 fl. 20 cr., 1 doză dublă pentru morbul învechit, 4 fl. 40 cr. trimițându-se suma din urma și se trimit franco în toate terile. Se capătă la farmacia „La Vultur“, Lugoj, nr. 308, Bănat.

[2787] 1-30

Epilepsia

(Nevoia)

se poate lecul, fără recidivă. Mii de cazuri dovedesc acest rezultat miraculos al științei.

Descriere amănunțită, cu marca postală pentru răspuns se se adreseze la

[2786] 1-20

„Office Sanitas“,
Paris, 20 Boulevard St. Michel.

Terno! Terno!

Numai câștig! Nici o pagubă!

poate să aibă ori-și-cine, care ia în considerare numărul următor și urmează înțeleptul sfat al renunțului matematic dl Ditrichstein.

Fiecăruia fără excepțiune îi sânt date sărbători fericite,

care cultivă exact după metoda lui Ditrichstein jocul Lotto. Toți numerii de câștig calculați de Ditrichstein todeauna au avut rezultat favorabil și la toate tragerile.

[2869] 1-1

Cine voește așadar să câștige repede, să se facă bogat, cine voește să aibă sărbători fericite și an nou fericit, acela să se adreseze direct la dl Ditrichstein Maurizio în Budapesta (adresă mai detaliată de prisos) și să ceară

Numerii de noroc pentru loterie

cu care de sigur urmează câștigul. Dl Ditrichstein răspunde la ori-ce scrisoare, la care sânt alăturate 3 mărci à 5 cr., pentru spese de postă, căci epistolele simplu francate pot ușor perde, deci se primesc numai epistole recomandate

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

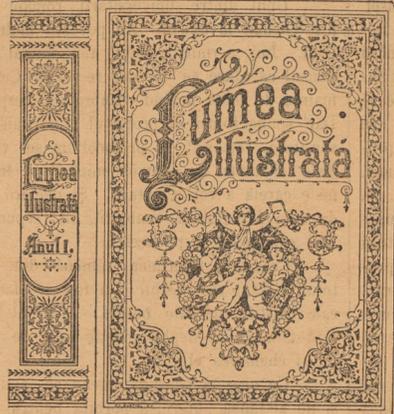
dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Un tablou în mărime de 38x28 cm.

Preț 50 cr.

SCOARTELE
pentru
legat colecțiunea anului I
din revista
„Lumea Ilustrată“

au apărut
și se află de vânzare la subsemnata Administrație, cum și la toți depositarii „Lumii Ilustrate“. Scoarțele sânt roșii, sau chamoix și costă lei n. 3.— A se indica ce culoare se dorește; ambele au același desemn și aceleași ornamente, după modelul aci alăturat.

Ne mai găsim-se decât foarte puține exemplare din colecția „Lumii Ilustrate“ anul I., ea costă lei n. 30 — în loc de lei n. 20. — Amatorii sânt rugați a se grăbi cu comanda, deoarece ce în curând și aceste câteva exemplare vor fi cu desăvârșire ecuisate.

Anul al II-lea însă al revistei costă tot prețul obicinuit și anume: lei n. 20 — (pentru Transilvania lei n. 23.60); un număr 50 bani; o broșură (două numere) 1 leu. Abonamentele se primesc la toate librăriile principale, cum și la administrația „Lumii Ilustrate“, București. Hotel de France.

La „Lumea Ilustrată“, anul al II-lea, au contribuit până acum cu novele interesante, studii, schițe, poesii etc. dnii A. Vlăhuta, L. I. Carageali, Pătrașcu, Beldiceanu, Roșca, Coșbuc, A. Naum, A. Bacalbașa, Traian Demetrescu, C. Arbore etc. — Atragem deosebită atențiune a onor. cetitori asupra romanului magistral „A mea este răsunarea“, cu care începem anul al II-lea și asupra ghicitoarelor umoristice de pe pagina 64.

Cine vră să cumpere un călindar frumos pe anul 1894 să ceară

Calendarul revistei „Lumea Ilustrată“.

Acest călindar unic în felul său conține 182 pagini text cu 81 splendide ilustrațiuni reprezentând: familia regală a României, toți ministrii regatului român, vederi din București, Blaj, — metropoliții români din București, Cernăuți, Blaj; Studenții români la congresul din Berna; portretul Drului Lucaciu și multe alte ilustrațiuni interesante, împreună cu o bogată materie literară din cele mai variate. Prețul este numai de 1 leu. Pentru Transilvania împreună cu timbru și porto 60 cr.

Cura de apă, celebra operă de medicină populară a preotului Kneipp, a apărut în traducere română și costă lei 3.— (fl. 1 50)

Toate operele și publicațiunile anunțate mai sus se pot procura sau comanda la ori-ce librărie.

[2711] 3-5

Administrația revistei „LUMEA ILUSTRATĂ“
București, (sub Hotel de Francia)

PICĂTURI DE STOMAC
MARIA-ZELL,

de un efect excelent la morburile de stomac,
un medicament indispensabil de casă și
poporal demult cunoscut.

Schutzmarke
E. Brady

Simptomele, după care se cunosc morburile de stomac sânt: Lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu, blesare, rigăeală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, galbinare, greață și vomare, cărcei de stomac, scaun tare și constipațiune. Și la dureri de cap, încărcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici, morburile de ficat și hămoroidale un remediu vindecător probat. La morburile numite picăturile de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle împreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticla dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady, Krenzier (Moravia). Cumpărătorii sânt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez de veritabilitate“. Aceasta fașie e provăzută și cu iscălitura mea.

[1859] 18-43

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia de Pildner, farm. Schuster; Sighișoara: farm. F. Folbert, farm. I. H. Weber.

ESENTE

pentru a produce imediat rum, cognac, precum și toate spirituoasele existente, licoruri fine de masă și specialități furnizez în calitate briliantă.

Pe lângă aceea ofer esențe de oțet, 80%, chimicește pure, pentru a produce oțet de vin de o aromă picantă și de cel ordinar.

Recete și placate se alătură gratuit la fiecare pachet.

Pentru cel mai bun succes se garantează.

Liste de prețuri se trimit franco.

Carol Filip Pollak,

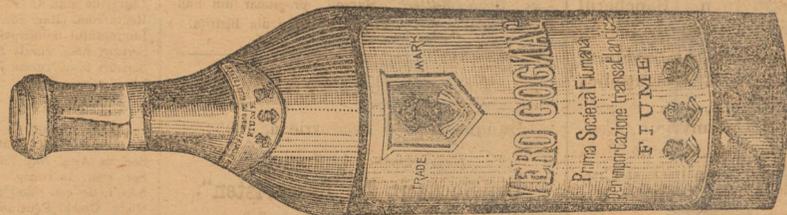
fabrică de specialități de esențe
PRAGA.

[2160] 12-50

Se cantă reprezentanți solizi.

Feriți-vă de falsificate.

Veritabil numai cu capul de arab

[2047] 11-20

Prima societate Fiumană pentru transportul transmarin
PFAU & Co., FIUME.

Se capătă în toate prăvăliile de coloniale și delicatose, droguerii, farmacii, cofetării și cafenele.